

Прѣзъ грѣшна плѣть и прѣзъ душата
Проправяхъ пѣть къмъ свѣтълъ духъ,
Очитѣ тѣнѣха въ позлата
И въ стройни пѣсни жаденъ слухъ.

Заплака твоя ликъ страдаленъ,
Изрѣзанъ въ моя меденъ щитъ,
Кога на кораба запаленъ
Летѣхъ къмъ гибеленъ гранитъ.

Днесъ мрачни и дълбоки бунни
Слова стоманени коватъ,
Докусватъ лири седмострунни
И клѣтва огнена мѣлватъ.

Молитвата ти недочута
Възнасямъ азъ къмъ гнѣвенъ Богъ,
Плача на твоята рана люта,
И твоя дѣлъ, неземно строгъ.

О, майко, идемъ ний — най-вѣрни,
Прокуденитѣ синове,
И тукъ, подъ ризницитѣ черни
Сърце синовно те зове!

И нека нашѣ сълзи, братя,
Да багрятъ башината прѣстъ,
Да свѣржемъ съ нея клѣтва свята
Ний — рицари на черний кръстъ!
